

R a p o r t

o organizacji i nastawieniu politycznym

MŁODZIEŻY SZKOLNEJ I AKADEMICKIEJ

w stanie Paraná.

1200

Treść:

I. Struktura organizacji młodzieży w Paraná:

1) młodzież szkół średnich,

2) młodzież uniwersytecka:

- a) DIRETORIOS i CENTROS ACADEMICOS,
b) UNIÃO ESTADUAL de ESTUDANTES PARANAENSES
(U.E.E.P.)
c) I-szy AKADEMICKI KONGRES w Paraná

a.a.

II. Polityczne oblicze młodzieży akademickiej w Paraná:

1. charakterystyka ogólna,

2. wpływy i działacze komunistyczni,

3. domniemane kontakty organizacyjne.

Źródła:

Informacje i materiały zebrane przez inf. KSIĘCIA.

Wpływ dn. 22.XI.1944

L. dz. 1200/44.....

Przydział.....

Yanilton Ri

STRUKTURA ORGANIZACJI MŁODZIEŻY SZKOLNEJ i AKADEMICKIEJ

w stanie P A R A N Á

Nizki naogół poziom szkół nie sprzyjał do ostatnich czasów urobieniu się światopoglądu uczącej się młodzieży brazylijskiej w stanie Paraná. Młodzież ta, pozbawiona opieki i puszczona samopas, nie zdradzała zainteresowania ani problemami społecznymi, ani politycznymi, tembardziej, że i środowisko domowe najczęściej świadomie, czy nieświadomie tłumiło wszelkie tego rodzaju porywy.

Przystąpienie Brazylii do wojny wywołało przełom w nastawieniu młodzieży brazylijskiej w sensie zrozumienia konieczności poznania nurtujących świat prądów i przygotowania się do roli, jaką w niedalekiej przyszłości będzie musiało odegrać młode pokolenie w życiu swego kraju.

Tym się tłumaczy pęd w kierunku organizacyjnym i obecne zbliżenie się do wszelkiego rodzaju działaczy społeczno-politycznych, których wpływom młodzież chętnie się poddaje.

1. M ł o d z i e ż s z k ó ł ś r e d n i c h

Młodzież szkół średnich można podzielić na dwie kategorie:

A) kształcącą się w szkołach zakonnych,

B) kształcącą się w szkołach świeckich.

Pierwsza kategoria to dzieci z tak zw. "sfer wyższych", synowie miejscowych dygnitarzy, "arystokracji", plutokracji i t.p.

Młodzież ta interesuje się wyłącznie niemal sprawami szkolnymi, przygotowując się do "karjery". Nie posiada ona ani stowarzyszeń, ani klubów.

Druga kategoria - to dzieci średniego mieszczaństwa, reprezentujące żywioł aktywny. Szczególniej uczniowie COLEGIO RIO BRANCO, GINASIO NOVO ATENEU i GINASIO PARANAENSE (jedyne gimnazjum stanowe, do niedawna posiadające monopol na przygotowywanie młodzieży do wyższych studjów) wykazują dużą ruchliwość. Młodzież ta uprawia sporty, jednocześnie jednak prowadzi stowarzyszenia o charakterze kulturalnym, społeczno-politycznym i rozrywkowym. Organizacje te tworzą ośrodki wyrabiania poglądów ogólnych, które jednak nie przybierają form skryształizowanych.

Na krystalizację tych poglądów usiłują wpływać działacze lewicowi, którzy z tego właśnie środowiska młodzieży rekrutują członków różnych "kół" zakonspirowanych.

2. M ł o d z i e ż u n i w e r s y t e c k a.

W przeciwieństwie do młodzieży szkół średnich - młodzież uniwersytecka jest oddawna ściśle zorganizowana w zrzeszeniach wydziałowych medyków, techników, prawników, agronomów i t.p.

Działalność tych zrzeszeń niejednokrotnie wybiega poza istotne i statutowe cele organizacji, to jest poza samopomoc w zakresie studjów i dokształcania się - i przybiera formy akcji społecznej i politycznej.

Tendencje do bezpośredniego brania udziału w ogólnopolitycznym życiu kraju młodzież akademicka w Paranie, jak zresztą w całej Brazylii, ujawniła szczególnie po VII Ogólnobrazylijskim Kongresie Studentów, jaki się odbył w czerwcu r. 1944 w Rio de Janeiro.

O politycznym nastawieniu tej młodzieży świadczą jej wypowiedzi i demonstracje przeciw-rządowe, nacechowane sympatjami do komunizmu, o którym młodzież ta ma zgoła fałszywe pojęcie.

374

Organizacje akademickie.

Młodzież poszczególnych wydziałów zorganizowana jest w ośrodkach zwanych DIRETORIOS ACADEMICOS.

Istnieją więc w Paranie:

DIRETORIO ACADEMICO DE ENGENHARIA, związek słuchaczy inżynierji, dobrze zorganizowany w zakresie akcji, związanej ze studjami. Wydaje naukowy miesięcznik "REVISTA TECNICA", prowadzi kursy dokształcające, urządza wycieczki do fabryk i t.p. Pod względem polityczno-społecznym związek ten nie wykazuje żadnej prawie aktywności. Zarząd DIRETORIO ACADEMICO DE ENGENHARIA stanowią: Ivo Pereira de Oliveira (prezes), Wilson Johnson (wice-prezes), Osmario Lopes dos Santos (sekretarz), Mario Nascimento, Sauro Bartolomei, Serafim Voloschen, Joao Natal Janke, Mario de Mari, Julio de Souza Araujo i Abilio Ribeiro (członkowie).

DIRETORIO ACADEMICO "NILO CAIRO", stowarzyszenie słuchaczy wydziału medycyny, jest pod każdym względem wzorowo zorganizowane. Posiada poradnię lekarską i dentystyczną, obszerną bibliotekę, urządza często odczyty naukowe, wydaje miesięcznik "PANEATRICA". Stowarzyszenie wykazuje zainteresowania, wychodzące poza obręb spraw naukowych, starając się odgrywać rolę w społecznym życiu stolicy stanu Curitiba. M.in. stowarzyszenie zgłosiło protest przeciwko otwarciu kasyna gry, przeprowadziło kampanję przeciwko podnoszeniu cen i t.p. Na czele Zarządu stoją: Moacir Boscardin (prezes), Francisco Oswaldo Castelluci (wice-prezes) i Francisco G. Arieta (sekretarz).

CENTRO ACADEMICO DE DIREITO, stowarzyszenie słuchaczy prawa, skupia większą ilość elementów zaangażowanych politycznie i prowadzących silną propagandę anty-rządową i pro-rosyjską. W skład Zarządu CENTRO ACAD. de DIREITO wchodzi: Raul Schaefer (prezes), Pedro Laurindo de Souza (wiceprezes), Celso Nicolau Dos Santos (sekretarz), Flavio Ribeiro (prasa i propaganda), Oney Barbosa Borba (dyrektor "FOLHA ACADEMICA").

DIRETORIO ACADEMICO DE VETERINARIA, stow. słuchaczy weterynarji. Na czele Zarządu stoi Salvador Francisco Basile (prezes)

DIRETORIO ACADEMICO DE QUIMICA INDUSTRIAL, stow. słuchaczy chemji przemysłowej. Zarząd: Enio Labatut (prezes) i Helio Martins (wiceprezes).

DIRETORIO ACADEMICO DE AGRONOMIA, związek słuchaczy agronomji z presem J. Orontes Galvao.

Trzy ostatnie stowarzyszenia skupiają nieliczną młodzież i dzięki temu nie odgrywają poważniejszej roli.

Zarządy DIRETORIOS czy CENTROS wybierane są na roczny okres czasu. Wybory przewodniczących Zarządu poszczególnych DIRETORIOS stanowią ewenement w życiu akademickim. Wybory poprzedza akcja propagandowa, prowadzona z dużym rozmachem nie tylko w łonie samych stowarzyszeń, ale i na terenie prasy. Walkę wyborczą prowadzi tak zwane CHAPAS, czyli partje, w które się łączy młodzież poszczególnych wydziałów. Występują więc: C h a p a evolucionista, - independente, - democratica, -trabalhista i t. p. Partja, która zdobywa największą ilość głosów tworzy Zarząd stowarzyszenia danego wydziału.

Poza DIRETORIOS, stanowiącymi stowarzyszenia poszczególnych wydziałów uniwersyteckich istnieje w Paranie "UNIÃO ESTADUAL de ESTUDANTES" będąca integralną częścią ogólno-akademickiego związku "UNIÃO NACIONAL de ESTUDANTES".

Do roku bieżącego "UNIAO ESTADUAL de ESTUDANTES" w Paranie, skupiający zarówno młodzież szkół średnich, jak i wyższych, nie odgrywał większej roli, ograniczając się do teoretycznej "obrony interesów studenckich". Całą pracę związku prowadził Zarząd, wybierany przez poszczególne DIRETORIOS.

Ten stan rzeczy uległ zmianie po VII CONGRESSO NACIONAL de ESTUDANTES, zorganizowanym przez ogólno-akademicki związek "UNIÃO NACIONAL de ESTUDANTES" w czerwcu i lipcu r. 1944.

Kongres ten doszedł do skutku po licznych pertraktacjach z Ministrem Oświecenia, który nie chciał się zgodzić na część projektowanych uchwał; zebrani delegaci postanowili wówczas, że KONGRES obradować będzie nawet bez zezwolenia władz, co rzeczywiście miało miejsce.

Delegacja parańska w obradach tych wzięła żywy udział; z przemówieniami wystąpili: Fr. Castellucci, Flavio Ribeiro, Oney Barbosa Borba, J. Orontes Galvao, Homero Cavalcanti, Nelson Sampaio, Abilio Ribeiro i Wilson Johnson. W uznaniu zasług położonych przy organizacji Kongresu Francisco O. Castellucci został zamianowany czwartym wiceprezesem "UNIÃO NACIONAL de ESTUDANTES" i otrzymał mandat do stworzenia na terenie Parany ośrodka, mającego na celu zjednoczenie akademików.

W akcji tej powierzono mu działać zgodnie z uchwałami Kongresu, głoszącymi że młodzież akademicka "popierać będzie rząd w dziedzinie polityki wojennej i zagranicznej". Jeśli chodzi o politykę wewnętrzną, młodzież akademicka będzie ją popierać, jednak przy jednoczesnym "prowadzeniu walki o demokratyzację Brazylii". Przy tej sposobności Kongres młodzieży akademickiej "walczyć będzie o uzyskanie możliwości przekształcenia instytucji akademickich (uniwersyteckich) w czynny instrument przygotowania i propagowania demokracji".

Zgodnie z temi dyrektywami delegaci parańscy po powrocie z Kongresu zorganizowali na terenie Parany "Stałą Radę przy Stanowym Związku Studentów" (Conselho Permanente da União Estadual de Estudantes Paranenses), która stała się odtąd faktyczną reprezentacją wszystkich organizacji akademickich w Paranie.

Przy pomocy umiejętnie przeprowadzonej agitacji do "CONSELHO PERMANENTE" weszli niemal wyłącznie inicjatorzy akcji, a mianowicie:

z ramienia UNIÃO ESTADUAL de ESTUDANTES PARANENSES (U.E.E.P.):

Ivo Pereira de Oliveira i Oney Barbosa Borba
z ramienia DIRETORIO ACADEMICO "NILO CAIRO":

Moacir Boscardim i Oswaldo Francisco Castelluci,

z ramienia CENTRO ACADEMICO de DIREITO :

Flavio Ribeiro i Homero Cavalcanti de Quadros
z ramienia DIRETORIO ACADEMICO da ENGENHARIA:

Wilson Johnson i Abilio Ribeiro,
z ramienia DIRETORIO ACADEMICO de AGRONOMIA:

Orontes Galvao
z ramienia DIRETORIO ACADEMICO de QUIMICA:

Enio Labatut i Helio Ribeiro Martins
z ramienia DIRETORIO ACADEMICO de VETERINARIA :

Fr. Salvador Basile i Hugo Turquetto.

CONSELHO PERMANENTE rozpoczął w tym składzie ożywioną działalność, inicjując m.in. manifestacje i wiece w dniach 22 i 23 sierpnia r.b. o charakterze komunistycznym.

Tenże CONSELHO PERMANENTE przygotował I-szy Kongres Akademicki w Paranie. Kongres ten odbył się w Kurytybie w początkach października r.b.

O b r a d y i u c h w a ł y I-szego AKADEMICKIEGO KONGRESU w PARANIE.

Kongres został zwołany w celu wprowadzenia w życie na gruncie Parany uchwał VII Ogólno-Brazylijskiego Kongresu Studentów.

Zebrań od początku przybrało charakter wybitnie polityczny, rzucający światło na antyrządowe nastawienie młodzieży i jej sympatie pro-sowieckie.

Prezes UNIAO ESTADUAL de ESTUDANTES PARANENSES (U.E.E.P.) Ivo PEREIRA de OLIVEIRA, zagałając zebranie, poddał krytyce panujący w Brazylii regime, domagając się wolności i demokracji i żądając natychmiastowego nawiązania stosunków dyplomatycznych z Rosją Sowiecką.

ORONTES PIRES GALVAO zwracał uwagę na konieczność przygotowania się do kampanji wyborczej, domagając się przywrócenia wolności prasy.

FRANCISCO OSVALDO CASTELLUCI (wiceprezes U.E.E.P.) oświadczył, iż "młodzież nie dopuści do pozostawienia ośrodków faszyzmu ani w Europie, ani w Ameryce", a nawiązując do zapowiadzianych w Brazylii wyborów, żądał przywrócenia nie tylko wolności słowa, radia i t.p. ale również prawa organizowania partii politycznych, które zagwarantowałyby wyborom charakter demokratyczny. Krytykując rząd, mówca domagał się zwolnienia więźniów politycznych i ~~xxx~~ nawiązania stosunków z Rosją Sowiecką.

ONEY BARBOSA BORBA poruszył sprawę zmiany systemu rządów i konstytucji z r. 1937. W dyskusji, jaka powstała na ten temat zabierało głos kilku akademików, domagano się przywrócenia swobód konstytucyjnych i zaprzestania rządów opartych - nie na zasadach konstytucji- lecz na dekretowanych przez Prezydenta Republiki "prawach". Odpowiedni memoriał ma być w tej sprawie przesłany Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

*Wysoce krytycznie ustosunkowano się do panującego systemu szkolnictwa .

Politykę szkolną rządu ostro zaatakował student medycyny i jednocześnie profesor szkół średnich CIRO PEREIRA DA CUNHA. Jego zdaniem rząd świadomie prowadzi akcję obniżania kulturalnego poziomu kraju, by łatwiej umocnić swoją pozycję. Głównym niedomaganiem szkolnictwa jest niezwykle niski poziom nauczycielstwa. Rząd obsadza katedry miernotami, zmuszając do ustępowania wykwalifikowanych profesorów.

FRANCISCO O. CASTELLUCCI poparł te wywody, przytaczając konkretny przykład zmuszenia do opuszczenia katedry prof. J u l i u s'a PALACIUS'a; przy sposobności odczytany został list otwarty tego profesora, ogłoszony w dzienniku "DIARIO da TARDE" i wyjaśniający powody porzucenia katedry w Brazylii oraz objęcia stanowiska w uniwersytecie argentyńskim. Po dłuższej dyskusji Kongres Studentów zredagował charakterystyczny "manifest" do profesorów w Kurytybie. Głosi on m.in.:

"Studenci parańscy zgromadzeni na I Kongresie, omawiając szereg pięknych problemów kraju, nie mogli się powstrzymać od zredagowania następującego wezwania:

W chwili gdy Julius PALACIUS zmuszony został do ratowania honoru Ojczyzny- studenci parańscy przesyłają pozdrowienia tym wszystkim profesorom brazylijskim, antyfaszystom i demokratom, którzy z jakichkolwiek powodów zmuszeni zostali do porzucenia swoich katedr. Jednocześnie przesyłamy im życzenia, aby w najbliższej przyszłości mogli powrócić do wykonywania swego zaszczytnego zawodu.

Korzystamy z okazji, aby potępić tych, którzy w sercach swych zachowali korupcyjne ideały faszystowskie. Dołożymy starań i walczyć będziemy o usunięcie ich ze stanowisk, dających im możność oddziaływania w duchu korupcyjnym.

W pełnym zrozumieniu istoty problemów politycznych, studenci nie dopuszczają do sabotowania zwycięstwa demokracji przez regiminy neo-faszystowskie, zaprowadzone w świecie przez piątą kolumnę.

Studenci parańscy żywią nadzieję, że po zakończeniu konfliktu odrodzone zostaną w Brazylii zasady demokratyczne: wolność prasy i radia oraz prawo grupowania się w partjach politycznych."

Walce o wolność prasy poświęcono na Kongresie bardzo wiele miejsca. Redaktor miesięcznika studentów medycyny "PANEATRICA" - FRANCISCO O. CASTELLUCCI zaatakował m.in. szykany policyjne, stosowane względem tego pisma. Policja skonfiskowała w drukarni rękopisy drukowanego N°5 tego miesięcznika, wstrzymując jego druk. Dopiero na skutek interwencji u Dyrektora Departamentu Prasy i Propagandy cały materiał redakcyjny został zwrócony i pismo ukazało się z opóźnieniem.

Jedno z posiedzeń Kongresu było poświęcone uczczeniu Brazylijskiego Korpusu Ekspedycyjnego. Na zebranie to był zaproszony dowódca miejscowego okręgu wojskowego gen. Eitor BORGES, który na dość banalne powitanie odpowiedział mową polityczną. W mowie tej umiejętnie podkreślił znaczenie pozytywnej krytyki, jaka się przejawia w wystąpieniach młodzieży, ale jednocześnie wskazał na celowość polityki rządu. Wzmianka o Rosji i jej zasługach, jako państwa, "w którym nie istnieje już komunizm", była opacznie rozumiana przez młodzież.

I. Kongres Studentów Paranskich ogółem odbył osiem posiedzeń. Zainteresowanie pracami kongresu było naogół bardzo słabe: w obradach brało udział od 50 do 80 studentów (na ogólną liczbę zgórą 1000 studentów w Paranie).

W sprawach związanych z zagadnieniami czysto szkolnymi (podręczniki, książki i t.p.) lub sampomocowymi (dom studencki), wreszcie w sprawie poziomu nauki, profesorów i t.p. wypowiadało się kilkunastu mówców.

Natomiast polityczny ton obradom nadawała grupa kilku przywódców z FRANCISCO OSVALDO CASTELLUCCI na czele, którzy -nie napotykając na opozycję- zdołali przeforsować wspomniane wyżej uchwały w sprawie przywrócenia swobód konstytucyjnych, wolności prasy i radia, prawa organizowania się w partje polityczne, gwarancji przeprowadzenia wyborów w sposób niedający przywilejów poszczególnym ugrupowaniom czy jednostkom i wreszcie nawiązania stosunków z Rosją Sowiecką.

Wszystkie te wnioski przeszły przy poparciu nielicznych uświadomionych i zupełnej prawie bierności mechanicznie głosującej większości.

Zarówno obrady, jak i głosowanie wykazały, że znakomita większość studentów w Paranie stanowi pozbawioną wyraźnego oblicza masę, łatwo ulegającą wpływom politycznych leaderów.

Największą rolę na Kongresie odegrał niewątpliwie FRANCISCO OSVALDO CASTELLUCCI, który też został wybrany na Prezesa UNIAO ESTADUAL de ESTUDANTES PARANAENSES na r. 1945.

Prócz CASTELLUCCI'ego do Zarządu U.E.E.P. na rok 1945 wybrani zostali:

HELIO MARTINS - jako 1-szy wiceprezes,
DAVI DA LUZ FONTES - 2-gi wiceprezes,
BORBA CORTES -1-szy sekretarz,
MARIO NASCIMENTO -2gi sekretarz,
WANDA KOWALEWSKA - skarbnik.

Wszystkie dane wskazują, że w r. 1945 nowy zarząd będzie usiłował doprowadzić do większego zbliżenia U.E.E.P. z centralnym związkiem studentów brazylijskich UNIAO de ESTUDANTES:

Elementy rozważniejsze wśród studentów parańskich wyrażają obawę, że nowy prezes U.E.E.P. - CASTELLUCCI doprowadzić może do konfliktów i niepożądanych demonstracji ze względu na swój nieokiełzany temperament i zaangażowanie się polityczne.

CASTELLUCCI jest notowany - jako zwolennik komunizmu przez policję w Paranie i nie cieszy się sympatią wśród wielu kolegów-studentów, uważających go za awanturnika, a nastawionych anty-komunistycznie.

Jest znamienne, że od Zarządu U.E.E.P. na rok 1945 usunięci zostali przywódcy FLAVIO RIBEIRO, ONEY BARBOSA BORBA i inni, którzy odgrywali dużą rolę w życiu akademickim.

Przypuszczać należy, iż wpływać oni będą na układ życia akademickiego za kulisami władz organizacji studenckiej.

7.

Polityczne oblicze młodzieży akademickiej w Paranie.

Zarówno działalność poszczególnych DIRETORIOS ACADEMICOS, jak i obrady I-ego KONGRESU STUDENTÓW PARANSKICH wykazują, że większość młodzieży akademickiej w Paranie nie posiada skryształizowanych poglądów politycznych, że jednak nastawiona jest opozycyjnie do panującego w Brazylii regimu i z tego tytułu łatwo ulega wpływom skrajnych czy lewicowych działaczy.

Działacze ci podsycają nastroje opłzycyjne, prowadząc wśród młodzieży energiczną propagandę przy pomocy wszelkiego rodzaju ulotek, listów otwartych, satyrycznych wierszyków i nielegalnych wydawnictw przeciw rządowych.

Agitatorzy działają ponadto na terenie stowarzyszeń: DIRETORIOS i Klubów sportowych; w ustnych rozmowach zaszczepiają oni zastępom młodzieży nowe "idee", posilkując się często przykładami stosunków, panujących w "państwach demokratycznych" z Rosją Sowiecką na czele.

Propaganda komunistyczna zwłaszcza z dniem każdym przybiera na sile, mając oparcie w prasie legalnej, do której komuniści wprowadzili swoich ludzi.

Pod wpływem tej akcji na terenie akademickim w Paranie zarysowały się wyraźnie tendencje komunistyczne czy prokomunistyczne, których wyrazicielami są poszczególni działacze i środowiska pozostające pod ich wpływem.

Działaczami komunistycznymi, świadomie dążącymi do swoich celów, są niewątpliwie:

ONEY BARBOSA BORBA, zamieszkały przy ul. Osorio w Kurytybie, student prawa, członek zarządu CENTRO ACADEMICO DE DIREITO, redaktor pisma "FOLHA ACADEMICA" i jednocześnie członek redakcji prosowieckiego dziennika "O DIA".

Już w r. 1935 był on aresztowany za działalność komunistyczną. Po ucieczce z więzienia ujęty został przez policję i stawiony przed Trybunałem Bezpieczeństwa. Po uniewinniającym wyroku (dnia 21 stycznia 1938 r.) BORBA został wypuszczony na wolność i oddany pod nadzór policji, pod którym pozostaje do dnia dzisiejszego.

FLAVIO RIBEIRO, student prawa, członek zarządu CENTRO ACADEMICO DE DIREITO, kierownik prasy i propagandy w tym stowarzyszeniu. Równie pozostający pod dozorem policji. Za akcję komunistyczną był parokrotnie aresztowany.

ENIO LABATUT, prezes DIRETORIO ACADEMICO DE QUIMICA INDUSTRIAL i członek CONSELHO PERMANENTE.

IVO PEREIRA DE OLIVEIRA, prezes UNIAO ESTADUAL de ESTUDANTES PARANAENSES w r. 1944, pracuje jako buchalter w firmie Bracia STOLHKE. Jeden z najbardziej czynnych działaczy na terenie akademickim. Prezes tak zw. CHAPA TRABALHISTA (partja pracy). W r. 1942 był aresztowany przez policję za "zakłócenie bezpieczeństwa publicznego". Bardzo wyrobiony społecznie w akcji swojej zachowuje umiar, oddziałując na młodzież w duchu komunistycznym przy pomocy dobrze dobranych argumentów.

Akcję w duchu komunistycznym prowadzi również wśród akademików:

SALVADOR BASILE (prezes DIRETORIO ACADEMICO DE VETERINARIA),

MOACIR BOSCARDIM (prezes stowarzyszenia medyków DIRETORIO ACADEMICO "NILO CAIRO"),

WILSON JOHSON, wiceprezes stow. techników DIRETORIO ACADEMICO DE ENGENHARIA,

METERY BACCILA, redaktor pisma medyków "PANEATRICA".

Wybrany prezesem UNIÃO ESTADUAL de ESTUDANTES PARANAENSES na r.1945 FRANCISCO OSWALDO CASTELLUCCI uchodzi w kołach młodzieży za ideowego komunistę, który przemyślał całokształt problemów i widzi w zastosowaniu zasad komunizmu skuteczny środek do polepszenia losów świata i własnego kraju.

Do tej grupy "idealistów" zaliczyć należy również HOMERO CAVALCANTI de QUADROS i HELIO RIBEIRO MARTINS oraz kilku innych.

Kontakt akademickich działaczy komunistycznych w Paranie z partją komunistyczną, względnie jacejkami komunistycznymi na terenie Brazylii jest trudny do ustalenia.

Przypuszczać należy, iż raczej s t a ł e g o kontaktu organizacyjnego działacze ci nie posiadają.

Natomiast -według zapewnień osób wiarogodnych- stosunki korespondencyjne z ośrodkami komunistycznymi w Rio de Janeiro i S. Paulo utrzymywać mają: SALVADOR FRANCISCO BASILE (wraz z profesorem Uniwersytetu OTAVIO DA SILVEIRA, znanym komunistą) oraz FLAVIO RIBEIRO i ONEY BARBOSA BORBA.

Agentami łącznikowymi BASILE'a i prof. OTAVIO DA SILVEIRA mają być ILIO MOTA i ERAZMO PILOTO, znany z nastawienia prosowieckiego dyrektor Instytutu PESTALOZI'ego, brat delegata miejscowej policji politycznej.

ONEY BARBOSA BORBA otrzymywać ma korespondencję przez FLAVIO RIBEIRO, który -jako urzędnik Departamentu Prasy i Propagandy - otrzymuje listy bez kontroli cenzury.

Zwracają również uwagę częste wyjazdy do Rio de Janeiro, S. Paulo i innych ośrodków IVO PEREIRA DE OLIVEIRA, który niewątpliwie styka się tam nie tylko z elementami przeciw-rządowymi ale i komunistycznymi.

Dzięki tym prawdopodobnie kontaktom wzmogła się propaganda komunistyczna w prasie studenckiej. Wydawnictwo medyków "PANEATRICA" i prawników "FOLHA ACADEMICA" po dwuletniej przerwie wznowiły swoją działalność pod znakiem "nowej ery" (nova faze). W obu tych pismach zwalczą się faszyzm, kapitalizm, despotyzm przy pomocy argumentacji i słownictwa komunistycznego.